

щодень довірлива собі
живеш поміж прозорих
рік
полюючи зненацька на
найменше перелітне сонце

до стіп мені припала
теплим горобцем дрібна
комета — ввечері
зацькована твоєю
комашнею

дарма !
віддавна вже
опудалу хтось очі поклював
ім'я вже хтось прогриз
до кісточки.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».